

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อร้ายแรงและเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นโรคที่ยังไม่มีวัคซีนป้องกันหรือยาที่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ปัจจุบันมีผู้ป่วยที่เสียชีวิตจากโรคนี้เป็นจำนวนมาก จากรายงานจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ พบว่าจำนวนผู้ป่วยเอดส์และผู้มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์สูงขึ้นทุกปี โดยมีผู้ป่วยเอดส์ตั้งแต่เดือนกันยายน 2527 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2536 จำนวน 2,260 ราย และมีจำนวนผู้มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ถึง 2,331 ราย รวมทั้งสิ้น 4,591 ราย ในจำนวนนี้เป็นเยาวชนวัยเรียนระดับมัธยมศึกษา คือช่วงอายุระหว่าง 15-24 ปี แยกเป็นผู้ป่วยเอดส์จำนวน 394 ราย ผู้มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ จำนวน 574 ราย รวมทั้งสิ้น 968 ราย (กองระบาดวิทยา, สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2536) นับว่าเป็นสถิติที่สูงมากกับเยาวชนวัยเรียนซึ่งจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

เยาวชนวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาหรือที่เรียกว่า เด็กวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ นอกจากนี้ความก้าวหน้าของสังคมที่ดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง อิทธิพลของอารยธรรมตะวันตกที่แพร่ขยายเข้ามาในสังคมไทยเกือบทุกด้าน บางอย่างเด็กและเยาวชนรับมาโดยมิได้คัดแปลงให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการจัดตั้งสถานเริงรมย์แหล่งอบายมุขต่าง ๆ เช่น บ่อนการพนัน ซ่องโสเภณี ในทึบลับ คอหีบซอพ ดิสโก้เธค ที่เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะในเขตตัวเมืองที่มีความเจริญก็ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนเสียคนได้ จากรายงานของพนักงานคุมประพฤติที่ไปสืบเสาะข้อเท็จจริงที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา (สุชา จันท์เอม, 2533) มักจะปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนมักไป

มีจำนวนแหล่ง เจริญรมย์ที่เป็นแหล่งอบายมุขดังกล่าวจำนวนน้อย หรือแม้แต่สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือใบ หรือภาพาร่วมเพศต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายอยู่ทั่วไป ราคามักแพงเกินไป สะดวกต่อการซื้อหา และการขายมันนันทูของวัยรุ่น (จุฑามาศ นุชนารถ, 2531) รวมทั้งวีดีโอ และภาพยนตร์ที่ขายอารมณ์ยอมสามารถที่จะนำเด็กไปสู่วัยติดกรรมทางเพศที่เสื่อมเสียได้ ทาให้เกิดปัญหาของสังคมตามมา เช่น ปัญหาการทหาแท้ง การตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาโรคเอดส์ที่เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน โดยอาจเกิดจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอัตราการเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ หรืออาจเกิดจากการสำส่อนทางเพศ การมีพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความรู้สึกทางเพศสูงที่สุด (สุชาติ วัฒนประยูร และวราณี วัฒนประยูร, 2531) สอดคล้องกับการวิจัยของ ชลอสรี แดงเปี่ยม และประยงค์ สัมกระกุล (2526) ที่พบว่า เด็กชายวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นการไปเที่ยวหญิงโสเภณี และคนที่สำส่อนทางเพศ ร้อยละ 88.9 และจำนวนที่สำส่อนทางเพศได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นกามโรค ร้อยละ 16.33 ประมาณ 3 ใน 4 เคยเสพยาเสพติดให้โทษ และจากการที่วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น ทาให้มีโอกาสศึกษาเสพติดได้โดยเพื่อนชักจูง และรู้เท่าไม่ถึงการณ์ (สุชา จันทร์เอม, 2533) พฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การติดเชื้อโรคเอดส์ คือ การขายยาเสพติดด้วยวิธีฉีดเข้าเส้นเลือดดำ จากรายงานการรับผู้ติดยาเสพติดเข้ารักษาในสถานพยาบาลต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2534 มีรวมทั้งสิ้น 88,000 ราย จำนวนเป็นผู้ติดเชื้ออื่น 52,717 ราย (ร้อยละ 88.0) และผู้ติดยา 4,596 ราย (ร้อยละ 7.7) ที่เหลือรายงานว่าติดสารเสพติดอื่น ๆ เช่น กัญชา สารระเหย สุรา ฯลฯ อัตราเสพพื้นและเฮโรอีนด้วยวิธีฉีดเข้าหลอดเลือดดำ จำนวนตามภูมิภาคที่อยู่อาศัยขณะเข้ารับการรักษา แยกในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 อัตราเสถียรและ เฮอร์วินด้วยวิธีคิด ค่าหลอดเลือดค่าของผู้รับการรักษาทั้งหมด
ในบึงประมาม พ.ศ. 2534 จำแนกตามภูมิภาคเหนือที่อยู่อาศัยขณะ เข้ารับการ
รักษา

ภูมิภาคเหนือที่อยู่อาศัย	ผู้คิดเงิน	ผู้คิด เฮอร์วิน
	อัตราคิด ค่าหลอด เลือดค่า ร้อยละ	อัตราคิด ค่าหลอด เลือดค่า ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	13.8	89.3
ภาคกลาง	32.9	86.1
ภาคเหนือ	16.3	72.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	41.0	85.0
ภาคใต้	14.3	78.5

ที่มา : วิชัย โปษยะจินดา. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2534.

ผู้ติดเชื้อเอชไอวีประมาณ ร้อยละ 80 จะเริ่มทดลองเพศครั้งแรกในช่วงอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งอายุระดับนี้จะเป็นวัยรุ่นที่เริ่มต้นตัวต่อรสสัมผัสทางเพศสัมพันธ์ และคะนองกับพฤติกรรมที่หมิ่นต่อการยอมรับของครอบครัวและสังคม เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว คือ การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา หรือการเสพยาเสพติด รวมทั้งเอชไอวีมักจะเกิดขึ้นร่วมกัน และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และจากความเชื่อของวัยรุ่นที่ว่า ยาเสพติดมีคุณสมบัติเสริมประสิทธิภาพทางเพศ ทำให้ผู้ที่เริ่มทดลองหรือติดเชื้อเอชไอวีใหม่ ๆ อาจมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไปบ้าง โดยเฉพาะเปลี่ยนแปลงทางที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการได้รับหรือถ่ายทอดเชื้อเอชไอวี (วิชัย ภิรมย์จินดา, 2534) และจากการที่โรคเอชไอวีเป็นโรคที่เกิดจาก เชื้อไวรัส HIV สามารถติดต่อได้ทางการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน การมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างชายกับชาย และหญิงกับชาย (วารวณิก เรื่องสัง, 2533) ประสิทธิภาพด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น เช่น ด้านเพศสัมพันธ์ ด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจ การศึกษาเสพติดของวัยรุ่นจะส่งผลให้วัยรุ่นเป็นกลุ่มคนที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้ง่ายและมากที่สุด เพราะ เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมด้านเพศสัมพันธ์ และการใช้ยาเสพติดชนิดฉีด เข้าเส้นสูงกว่่าอายุอื่น (วาไรคิน พุฒานนท์, 2534)

จากการที่ปัญหาโรคเอชไอวีได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ดังที่ ประเวศ วะสี (2531) กล่าวถึง ปัญหาโรคเอชไอวีว่า ทำให้สิ้นเปลืองเศรษฐกิจ จำนวนมหาศาล ในงบประมาณการป้องกัน การค้นหาผู้ป่วย และการบำบัดรักษา รวมทั้งการสูญเสียคนอันเป็นที่รักของชาติ กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงศึกษาธิการ (2531) จึงได้พิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องให้ความรู้แก่ครู และนักเรียนในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดความตระหนักรู้ ทศนคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องในการป้องกัน หรือแก้ปัญหาตั้งแต่แรก เริ่มในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีแนวโน้มจะ เบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมปกติ หรือพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การ เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในอนาคต ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกหนังสือที่ ศธ 0212/19502 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2533 ถึงกรมต่าง ๆ ในสังกัดที่รับผิดชอบสถานศึกษาให้แจ้ง เรื่องการสอนเกี่ยวกับโรคเอชไอวี ให้แก่เด็กและเยาวชนวัยรุ่นในสถานศึกษาได้รับความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความรุนแรงของสถานการณ์โรคเอชไอวี รู้ถึงวิธีการป้องกันและสามารถกำหนดบทบาทของตนเองในเรื่องโรคเอชไอวีได้อย่างถูกต้อง รับผิดชอบจัดการ เรียนการสอนด้วยการสอดแทรกในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น สุขศึกษา พลานามัย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ หรือการจัดกิจกรรมตามโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดฉายวิดีโอ เชิญวิทยากรที่เป็นผู้

เชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์มาแล้วให้นักเรียนฟัง เป็นต้น นับว่าเป็นการนำใช้กระบวนการทางการศึกษา เข้ามาช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันเขาวิชเรียนให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อโรคเอดส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ และอยู่ในช่วงอายุ 15-25 ปี จึงเป็นกลุ่มที่อาจจะเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมิลสไตน์ (Millstein, 1989) ที่พบว่า วัยรุ่นที่มีภาวะเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ คือ พวกรักร่วมเพศ ผู้ติดยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นเลือดบุคคลที่สาละสอนทางเพศ บุคคลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยและเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ที่อาจนำไปสู่การติดเชื้อโรคเอดส์ได้ และปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ นั้น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อบังคับต่าง ๆ ได้มาก ดังนั้น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเด็กวัยรุ่นจึงน่าจะมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์สูง

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูสุขศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญ และอันตรายจากปัญหาโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นวัยที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์สูง ทั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมด้านเพศสัมพันธ์ และการใช้ยาเสพติดสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ และจากการที่โรคเอดส์เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสเอช ไอ วี (HIV) สามารถติดต่อได้ทางการใช้เข็มฉีดยาร่วมกันและจากการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นโรคเอดส์จึงเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งของนักเรียนวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในเขตการศึกษา 9 ซึ่งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นภาคที่มีอัตราการเสียชีวิตสูงมาก จึงควรที่จะมีการศึกษาถึงความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในการหาทางป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ทันทั้งที่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ความก้าวหน้าเพศ และ เขตที่ตั้งของโรงเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ หักสนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ระหว่างนักเรียนชายโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง และนักเรียนชายโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง

4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ หักสนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ระหว่างนักเรียนหญิงโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง และนักเรียนหญิงโรงเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่ เพศ และเขตที่ตั้งของโรงเรียน

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ ความรู้ หักสนคติและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์

ข้อคกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรถือว่าเป็นตัวแทนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ถือว่าเป็นข้อมูลที่นักเรียนตอบด้วยความตั้งใจ เต็มใจ และตรงกับความรู้สึที่แท้จริงของนักเรียน และคาตอบเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

ค่างานที่ความที่เข้าในการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ หมายถึง ความสามารถในการคิด การทำความเข้าใจและการนำแบบประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าของนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโรคเอดส์ โดยพิจารณาจากคะแนนรวมของแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรม การปฏิบัติของนักเรียนที่มีผลหรือโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้

โรคเอดส์ หมายถึง กลุ่มอาการของโรคที่เกิดจากภูมิคุ้มกันในร่างกายบกพร่อง เกิดจากเชื้อไวรัส Human Immunodeficiency Virus (HIV) ซึ่งสามารถติดต่อกันได้ โดยทางเพศสัมพันธ์และทางเลือด

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 โดยแยกเป็นนักเรียนเพศหญิง เพศชาย ในโรงเรียนในเขตและนอก เขตเทศบาลเมือง

เขตการศึกษา 9 หมายถึง เขตการศึกษาซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุม 5 จังหวัด คือ ขอนแก่น อุดรธานี เลย สกลนคร และหนองคาย